

DÜNYANIN
EN ESKİ

FIKRA
KİTABI

ANTİK YUNAN
ŞAKALARI

DAN CROMPTON

A FUNNY
THING
HAPPENED
ON THE
WAY TO
THE FORUM

Maya Kitap: 134, İnceleme/Antropoloji: 31

1. Baskı, İstanbul Temmuz 2016

ISBN: 978-605-9902-45-8

Orijinal Adı: A Funny Thing Happened on the Way to the Forum

Copyright © Michael O'Mara Books Limited 2010. Tüm yayın hakları

Maya Kitap'a aittir. Telif hakları sahibinin izni olmaksızın, hiçbir yolla çoğaltılamaz, kopyalanamaz ve dağıtılamaz.

Yayın Yönetmeni: Tahir Malkoç

Editör: Selin Saraçoğlu

Uyarlama: Mehmet Büyükturna

Maya Kitap * Sertifika: 14079

Merkez Mah. Kocamansur Sok. No: 6/4 Şişli / İstanbul Tel: 0212 296 97 12

e-posta: info@mayayayinlari.com / www.mayayayinlari.com

Kayhan Matbaacılık * Sertifika: 12156

Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 244

Topkapı / İstanbul Tel: 0212 576 01 36

Dünyanın En Eski Fıkra Kitabı

Yunancadan İngilizceye Çeviren
Dan Crompton

Türkçeye Çeviren
Banu Karakaş

İÇİNDEKİLER

Teşekkür	7
Giriş	9
Yunancadan İngilizceye Çevirenin Notu	13
Deliler	15
Cimriler	71
Abderalılar	73
Saydalılar	86
Ukala Dümbelekleri	90
Kyme Halkı	99
Kalın Kafalılar	114
Acemiler	119

İÇİNDEKİLER

Korkaklar	126
Hasedinden Çatlayanlar	131
Şişkolar	132
Sarhoşlar	139
Ağzı Kokanlarla Osuranlar	142
Azgın Kadınlarla Çilekeş Kocalar	149
İvır Zıvır	153
Benzer Kaynaklar	159

TEŞEKKÜR

Michael O'Mara'daki editörüm Silvia Crompton ve yayıncım Ana McLaughlin'in, aynı zamanda illüstratör Rachael Ludbrook'un ve Envy'deki tasarımcıların hayal gücü ve coşkusu olmasa bu kitap, bırakın bu kadar güzel olmayı, ortaya bile çıkmış olamazdı. Ayrıca espri anlayışımın bir ilkokul çocuğununkinden daha öteye gitmesine izin vermediği için Guy'a da teşekkür etmek isterim.

Son olarak, ismimi bir kitabın üzerinde görünce muhtemelen sandalyelerinden düşen eski Yunanca öğretmenlerime de küçük bir özür borçluyum. Görünüşe bakılırsa aslında *dinliyormuşum*.

GİRİŞ

Anlaşılan o ki osurmak çok ama çok uzun zamandır
komik olan bir şey.

Yani en azından Roma dönemine ait fıkra kitabı
Philogelos'un (genelde *Kahkahasever* olarak çevriliyor;
ama aslında Şakacı daha uygun) yazıldığı MS dördüncü
yüzyıldan beri bu böyle.

Yunan yazarlar Hierocles ve Philagrios hakkında çok
az şey biliyoruz. Kitabın yazıldığı tarihlerde Yunanistan,
Roma İmparatorluğu'nun bir parçası olmuştu, kitapta
Roma'ya birkaç gönderme yapılmış olmasının sebebi
de budur. Fakat her iki yazarın da Yunan olduğu kesin.
Ayrıca ben bu kitabı yavaş yavaş sarhoş oldukları bir

GİRİŞ

meyhane gecesinde yazdıklarını düşünsem de (en azından yaptıkları gafların bazılarını açıklamış olurduk), gerçekte belki birbirlerini hiç tanımamış, hatta hiç var olmamış bile olabilirler. Dahası, bizler bu koleksiyonun tek bir oturuşta mı yazıldığını, yoksa kuşaklar boyu her yeni yazarın kendi esprisini eklemesiyle ağızdan ağıza mı yayıldığını bile bilmiyoruz. Bildiğimiz tek şey, bunun dünyanın günümüze kadar gelebilmiş en eski fıkra kitabı olduğu; bir de dördüncü yüzyılda insanları en çok güldüren şeyin fıtığı olan bir hadım olduğu.

Dördüncü yüzyıla gelindiğinde Romalılar, yayılma, yağmalama ve yol yapmayı neredeyse tamamlamıştı. Romalılar dendiğinde aklımıza gelen kişilerin (Jül Sezar, Vergilius, *Gladyatör*'deki o adam) hepsi çoktan gitmişti ve Roma İmparatorluğu bilinen dünyanın o kadar geniş bir kısmına yayılmıştı ki idare etmesi zorlaştı. Her yerde askeri idareciler arasında iç savaşlar çıkıyordu ve artık neredeyse Romalıların paydos etme vakti gelmişti.

Neyse ki Hierocles ve Philagrios, etraflarında olup biten bu “bir devrin sonu” yaygarasından tamamen

bihaberdiler de günlerini dırdırcı kadınlar ve ağız kokusuyla eğlenerek geçirmeyi tercih ettiler.

Onların mizah anlayışları bizimkinden farklıydı: Yunanca çok net bir dil olduğu ve bu dildeki kelimeler sadece düz anlamlarıyla algılandığı için herhangi bir kelime oyunu veya mantık sapması (“Aman ne komik!” diyeceğimiz türdeki senaryolar), Yunanları kahkahaya boğuyordu. Absürd durumlar, budalalıklar ve kendi kimliğini şaşırmalarla birlikte bölgelere ait klişeler ve tüm yabancıların içine düştüğü inanılmaz saflıklar bu fıkraların çoğunun temelini oluşturuyor. Bazı fıkralar günümüzde de 1600 yıl önceki kadar komik olsa da diğerlerinin zamanın sınavından aynı başarıyla geçemediklerini görüyoruz. Klasikleşmiş maskaralıkları şimdi de komik bulabiliyoruz; sözgelimi iki tane 15 yaşında gelişkin köle yerine 30 yaşında bir tane köle satın alan deliye veya “Ölürsen kendimi asarım!” diyen karısına “Hazır hâlâ hayattayken yapsana, hayatım,” diyen kadın düşmanına gülebiliyor, geveze kuaförlerle ilgili kötü esprilerin ne kadar eski olduğuna şaşırebiliyoruz (Saçınızı nasıl keseyim efendim? –

GİRİŞ

Sessizce.); fakat ödlekle (Olayın esprisi: Tam bir pısırmış) açgözlü adam (Olayın esprisi: Acayip açgözlüymüş) bugün övündüğümüz ince zekâmızın karşısında pek duramıyor.

Ama Hierocles'le yakın dostunun dördüncü yüzyılda güldüğü şeylerin yirminci yüzyılda bizi güldürmemesi kimin umurunda? Bu fıkraların 1600 yıl yaşamış olması bile ortaya çıkarılmaları gerektiğini söylüyor bize. Hem siz de birazdan fark edeceksiniz ki içlerinden en kötülerini bile o kadar kötü ki insanı güldürüyor.

YUNANÇADAN İNGİLİZCEYE ÇEVİRENİN NOTU

Son birkaç yüzyılda *Philogelos*'un İngilizceye birkaç tane akademik çevirisi yapıldı; hepsi de bir sürü dipnotla ve birçoğumuzun ufak tarihsel veya dilbilimsel detaylar olarak göreceği, titizlikle düzenlenmiş açıklamalarla dolu. Eğer bu tür bir kaynak istiyorsanız, bu kitabın sonunda bir “ilave kaynaklar” listesi bulunuyor, oraya bakabilirsiniz.

Bu koleksiyonun ilk ticari baskısını hazırlarken benim yaptığım, bütün bunları yok sayıp fıkraları modern, akademik olmayan bir okuyucu kitlesi için komik hale getirmekti. Modern kelimelerin daha eğlenceli duracağı yerlerde eski moda deyimleri kullanmaktan kaçındım.

YUNANCADAN İNGİLİZCEYE ÇEVİRENİN NOTU

Bir de Antik Yunanca dışında hiçbir dilde bir anlam ifade etmeyecek olan on-on beş kadar fıkrayı çıkardım. Fıkraların meyhanede geçen sarhoş bir gecede yazıldığına dair teorimi destekleyecek, neredeyse kelimesi kelimesine tekrar eden çok sayıda şey bulunuyordu, bunları da çıkardım.

Böylece elimizde kalan 240 kadar ukala espri ve çocukça şaka oluyor ki bunlar da söz konusu hazırcevaplık olduğunda insanlığın şundan öteye gidemediğine şüphe bırakmıyor: “Öyle mi? Sen de pis kokuyorsun o zaman!”

DELİLER

Delinin biri gümüş ustasından bir lamba yapmasını ister.

Gümüş ustası sorar:

“Ne kadar büyük olsun?”

“Aynı anda sekiz kişinin görmesine yetecek kadar.”

Delinin teki neredeyse boğulacaktı. Yüzmeyi öğrenene kadar da bir daha suya girmeyeceğine yemin etmiş.

DELİLER

Delinin teki doktora gitmiş ve demiş ki: “Doktor, doktor, her sabah kalktığımda bir yarım saat başım dönüyor, ama sonra geçiyor.”

Doktor cevap vermiş: “O zaman yarım saat geç kalk.”

Delinin teki atını satıyormuş. Alıcılardan biri atın yaşını merak ettiği için ilk dişlerini döküp dökmediğini sormuş. Bizim deli övünmeye başlamış:

“Ohoo, ikincileri bile döktü. Önce babamınkileri, üstüne bir de benimkileri.”

Adamın teki yolda bir deliye rastlamış. “Ah, benim akıllı dostum. Dün gece rüyamda seninle konuştuğumu gördüm.”

“Ah canım,” demiş deli, “herhalde çok işim varmış ki dinleyememişim.”

Delinin teki yolda mahallenin doktorunu kendisine doğru yürürken görmüş, hemen yüzünü gizlemeye kalkmış.

Yanındaki arkadaşı ne olduğunu sorunca cevaplamış:

“Epeydir hasta olmadım, yüzüne bakmaya utanıyorum.”

Delinin teki bademciklerini aldırınca doktoru konuşmamasını salık vermiş. O da selam getirenlere karşılık vermesi için kölesini görevlendirmiş. Kölesi ne zaman konuşmaya kalksa araya girip açıklama yapmayı da ihmal etmemiş:

“Selamlarınıza kölemin karşılık vermesini kabalık olarak algılamayın. Doktorum konuşmamamı söyledi.”

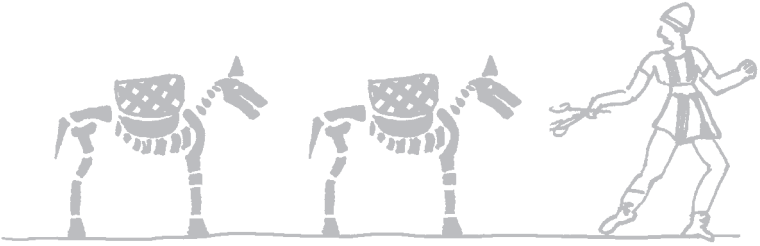
Bir gün bir deli, kitaplarını kemiren fareyi yakalamaya karar verince bütün gece ağzında bir et parçasıyla oturmuş durmuş.

DELİNİN BİRİ EŞEĞİNİN DAHA AZ
YEMEYE ALIŞMASINI İSTİYORMUŞ.
HİÇ YEMEK VERMEYİNCE
EŞEK ÖLMÜŞ.

“REZALET!” DİYE BASMIŞ
ÇIĞLIĞI DELİ. “TAM YEMEK
YEMEMEYE ALIŞMIŞTI Kİ
ÖLÜP GİTTİ!”

DELİLER

Uyurken nasıl görüldüğünü merak eden bir deli varmış.
Kalkmış, aynadaki yansımasına bakıp gözlerini kapatmış.

İki deli babalarının hâlâ hayatta olmasından şikâyet ediyormuş. “Buldum,” demiş birinci deli. “Neden babalarımızı boğmuyoruz?”

“Hayatta olmaz,” demiş ikincisi, “Kendimize baba katili dedirtemeyiz. Ama istersen ben senin babanı öldüreyim, sen de benimkini öldür.”

Delinin teki rüyasında bir çiviye bastığını görmüş, uyandığında kalkmış ayağını sarmış. Arkadaşı ne yaptığını anlayınca demiş ki: “Ne aptalız ya, yalınayak uyuduğuna inanamıyorum.”

Delinin biri atını satıyormuş. Birisi gelmiş, atın bugüne kadar hiç asabiyet belirtileri gösterip göstermediğini sormuş.

“Yok canım!” demiş deli, “Ahırın dışında o kadar çok kalmadı ki hiç!”

Delinin biri bir ev satın almış, pencereye çıkıp komşulara “Yakışmış mı?” diye sormuş.

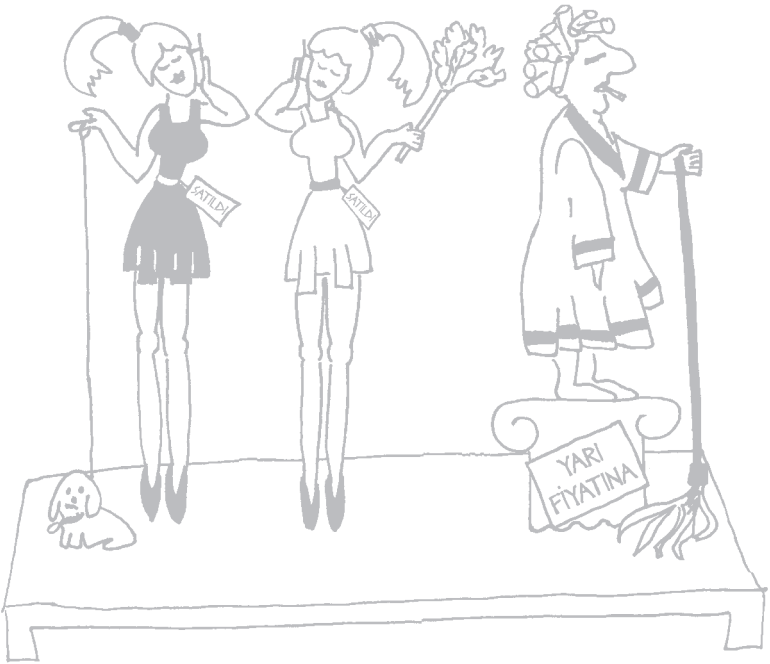
Delinin teki kaybettiği kitabını günlerce aramış; ama bulamamış. Bir gün oturmuş marul yerken bir anda odanın köşesinde duran kitabını görmüş. Ertesi gün yolda bir arkadaşıyla karşılaşmış, o da birkaç parça kıyafetini kaybettiğinden söz etmiş. “Üzülme,” demiş bizimki. “Biraz marul al, otur yemeye başla, bir yandan da odanın köşesine bak. Kaşla göz arasında bulacaksın kıyafetlerini.”

DELİNİN BİRİ KASABAYA İNERKEN
ARKADAŞI SESLENMİŞ: “GELİRKEN
BANA ON BEŞ YAŞINDA İKİ TANE
KÖLE GETİRİR MİSİN?”

“TABİİ, GETİRİRİM,” DEMİŞ DELİ.
“İKİ TANE BULAMAZSAM DA ONUN
YERİNE BİR TANE OTUZ YAŞINDA
KÖLE BULUR GETİRİRİM.”

DELİLER

Bu seferki delinin bir arkadaşı yurtdışındaymış, deliye bir mektup yazıp kendisine birkaç kitap göndermesini istemiş. Deli mektubu sallamamış bile. Arkadaşı ülkeye geri dönünce yolda rastlaşmışlar.

“Ay bana kitaplarla ilgili bir mektup göndermiştin ya hani...” diye kekelemiş, “bir türlü ulaşmadı bana o mektup.”

Memnuniyetsiz müşteri: Bana sattığın köle daha hiçbir şey yapmadan ölüverdi!

Deli: Vallahi bendeyken hiç öyle şeyler yapmazdı.

İki deli birlikte akşam yemeği yedikten sonra, ikisi de kibarlıktan birbirlerine eve kadar eşlik etmek için ısrar edip durmuş, böylece hiçbir yere gidememişler.

Delinin biri uyumak istiyormuş ama yastığı yokmuş.
Kölesinden kafasının altına bir tencere koymasını istemiş.
“Ama çok sert olur öyle,” demiş kölesi.
Deli çıkmış: “O zaman içine kuştüyü doldur sen de!”

Delinin biri bir arkadaşına rastlamış, “Ben senin öldüğünü
duydum,” demiş.
Arkadaşı yanıtlamış: “Gördüğün gibi kanlı canlı
karşımdayım.”
“Ama bana söyleyen arkadaşım senden çok daha
güvenilir biri.”

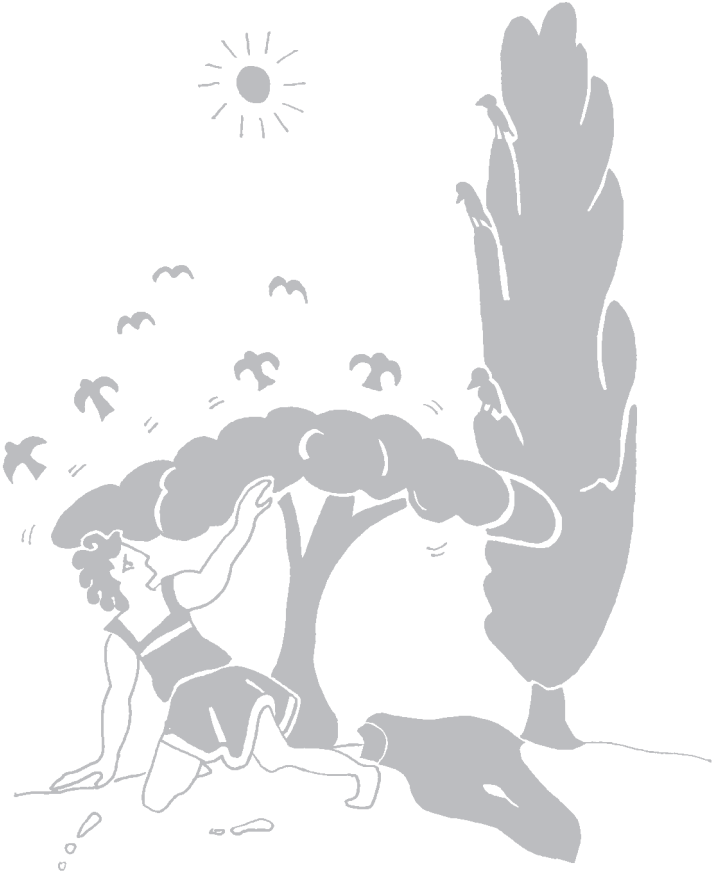

Delinin biri açılış saati gelir gelmez hamama koşmuş,
bakmış içeride tek bir insan bile yok. Kölesine dönmüş:
“Bana kalırsa buranın suyu iyi temizlemiyor.”

DELİNİN BİRİ SERÇE YAKALAMAK
İSTİYORMUŞ. BİR AĞACIN
ALTINA SERMİŞ ÖRTÜSÜNÜ,
SALLAMAYA BAŞLAMIS
AĞACI.

DELİLER

Delinin teki babasıyla kavgaya tutuşmuş.

“Seni puşt!” diye bağırırır. “Senin yüzünden ne çok acı çektim ben. Eğer hiç doğmamış olsaydın, ne güzel dedemin iyi huylarını alacaktım.”

Delinin teki hasta olmuş, gittiği doktorun ücretini tedavi işe yararsa ödeyeceğini söylemiş. Aradan biraz zaman geçmiş, adamın karısı hastayken şarap içti diye kendisine kızınca adam kalayı basmış: “İyi olup da doktora para ödememi mi istiyorsun?”

Bir köpek delinin tekini başparmağından ısırırır.

Deli, “Çok şükür üstüme gelip kıyafetimi yırtmadı,” diye sevinmiş.

İkiz kardeşlerden biri ölmüş. Delinin biri, hayatta kalanın yanına gidip sormuş: “Ölen sen miydin, yoksa kardeşin mi?”

Delinin biri gemiyle sefere çıkacaktı, gitmeden önce tabletlerini istemiş ki vasiyetini yazabilsin. Batacaklarından korkan kölesi ağlamaya başlamış. “Sakin ol,” diye çıkmış deli, “boğulursam hepinizi özgür bırakırım.”

Delinin biri atıyla birlikte bir botla nehrin karşısına geçiyormuş; ama eyerinden inmemiş. Neden inmediğini soranlara “Biraz acelem var da ondan,” diyormuş.

DELİNİN BİRİ MÜTHİŞ FIRTINALI
BİR HAVADA DENİZE AÇILMIŞ.
KÖLELERİ ÇIĞLIK ATMAYA
BAŞLAYINCA YATIŞTIRMAK İÇİN
KENDİLERİNE SESLENMİŞ:

“MERAK ETMEYİN, VASIYETİMDE
HEPİNİZİ ÖZGÜR BIRAKACAĞIMI
YAZDIM!”

DELİLER

Delinin biri akşam yemeğine davet edilmiş; ama masada hiçbir şey yemiyormuş. Neden yemediği sorulunca da cevap vermiş: “Buraya sadece yemek yemeye gelmişim gibi görünmesini istemem.”

Bir delinin oğlu top oynarken topu kuyuya düşmüş. Çocuk kuyuya eğilmiş, kendi yansımasına bakıp topunu geri istemiş. Sonra babasına gidip topunu geri alamadığını söyleyince bu sefer deli kuyunun içine eğilip kendi yansımasına bakmış: “Hey! Şu çocuğun topunu geri versene!”

Delinin biri hasta arkadaşını ziyarete gitmiş. Arkadaşının cevap verecek takati bile yokmuş. Deli sinirlenmiş: “Umarım ben de yakında hasta olurum. O zaman da ben sana cevap vermem.”

Delinin teki herkese kıyafetlerinin kaç para ettiğini sormaya başlamış. Bunu duyan babası kendisine çıkışınca deli savunmaya geçmiş: “Ama baba, doğruları değil, dedikoduları dinliyorsun hep!”

Babası kendisiyle konuşan adamın kim olduğunu söyleyince deli sinirlenmiş: “Sen de bu adama inanıyorsun, öyle mi? Herif kıyafetine 50 drahmi bile vermiyor.”

Delinin biri atını satmaya çalışıyormuş. Bir adam gelip atın dişlerine bakmaya başlamış.

“Ne yapacaksın dişlerini?” diye bağırmış deli, “Keşke yediği kadar yürüyebilse!”

DELİLER

Delinin biri alıntı bir vazö satın almış,
kimse anlamasın diye de vazoyu ziftle kaplamış.

Bir delinin babası çok fena hastalanmış. O da
arkadaşlarından cenazede takmak için ta* almalarını
istemış. Ama babası ertesı gün kendine gelince arkadaşları
sinirlenmiş. “Bu talara bu kadar para ödediniz, çok
mahcup oldum,” demiş deli, “Yarın getirin bunları yine de.
Ne olursa olsun gmeceğim babamı.”

Nüfuz sahibi bir delinin büyük oğlu vefat etmiş.
Cenazeye bir sürü kişinin geldiğini görünce zlmş adam:
“Ayıp oldu şimdi, bunca kalabalığın karşısında gmeceğim
bir kk oğlum var sadece.”

* Antik ağlardaki cenazelerde çiçekten yapılmış talar takma geleneğİ
varmış. (e.n.)

İki deli yolda yürüyormuş. Çişi gelen deli, arkadaşının gerisinde kalmış. Yürümeye devam edince arkadaşının yoldaki mil taşına* not yazdığını görmüş: “BANA YETİŞ.”
Bunu okuyunca o da altına kendi notunu yazmış:
“HAYIR. ESAS SEN BENİ BEKLE.”

Delinin tekiyle babası aynı odada, yan yana yataklarda uyurlarmış. Deli, her gece yatakta gizlice ayağa kalkar, yukardan sarkan üzümleri yermiş. Bir gece babası yatağının altına bir lamba saklamış, deli ayağa kalkınca bir anda yüzüne tutmuş ışığı. Deli hiç istifini bozmadan o haliyle horlamaya başlamış.

Delinin teki ancak ahretteki yargılamanın adil olacağını duymuş birinden. Duruşması mahkemede yapılırken kendini asmış.

* Roma döneminde yollara dikilen, yolun yönünü ve merkeze uzaklığını gösteren bir taş. (e.n.)

İKİ DELİ YOLDA YÜRÜYÖRMÜŞ,
BİRİ SİYAH BİR TAVUK GÖRÜNCE
DİĞERİNE SESLENMİŞ:

“BAK, SİYAH GİYİNİMİŞ, HERHALDE
HORÖZU VEFAT ETMİŞTİR.”

DELİLER

Bir gece delinin biri babaannesinin yatağına atmış kendini. Babası bunu görür görmez dövmüş deli oğlunu. Deli sinirlenmiş: “Bunca zamandır sen benim annemin üstünde tepiniyorsun da ben bir şey demiyorum, sen beni kendi annenle bir kerecik yakaladın diye mi kızılıyorsun şimdi?”

Arazi simsarının biri delinin yanına gelip bir ırmağın bütün arazisini silip süpürdüğü haberini vermiş. Deli sinirlenmiş: “Vay alçak ırmak!”

Deli bir tefeci insanlardan alacaklarını toplamış. Bir denizciye, gelirken getirmesi için ölen kişilerin küllerinin konulduğu çömleklerden ısmarlamış, ayrıca 8 yaşlarındaki iki oğlu için de birer tane küçük boy almasını söylemiş; çünkü zaman geçtikçe onların da faizle birlikte esas boyutlarına geleceğini düşünüyormuş.

Delinin biri bahçesinde derin bir kuyu bulmuş. Çiftliğin rençperini getirip sormuş suyu içiliyor mu diye. O da delinin anne babasının onun yaşlarındayken içtiklerini söylemiş. Deli şaşırmış: “Bu kadar derin kuyudan su içebildiklerine göre amma uzun boyunları varmış!”

Delinin biri bir hendeğe düşmüş, hiç kimse yardım çığlıklarını duyup da kurtarmaya gelmeyince kendi kendine söylenmeye başlamış: “Ben bir dışarı çıkayım da beni dinlememek, şuraya bir merdiven indirmemek nasıl oluyormuş gösteririm onlara!”

Delinin teki babasıyla yemeğe oturmuş, bakmış sofrada kocaman bir marul, marulun etrafında da küçük küçük baş gösteren filizler... Deli babasına dönmüş: “Sen çocukları ye baba, ben de anneyi yerim.”

DELİNİN TEKİ BİR SÜRE UZAK
KALDIKTAN SONRA TARLASINA
GERİ DÖNMÜŞ, MERAYA
OTLAMAYA GİDEN SÜRÜSÜNÜN
ARDINDAN BAKARKEN
HAYVANLARIN HER ZAMANKİ
GİBİ MELEMELERİNİ DUYMUŞ.
NİYE BÖYLE MELEDİKLERİNİ
SORUNCA ÇOBAN, KENDİSİNİ
SELAMLADIKLARINI SÖYLEMİŞ ŞAKA
YOLLU.

“AY NE HOŞ!” DEMİŞ DELİ. “MADEM
BİRKAÇ GÜNDÜR BEN TATİL
YAPTIM, ONLARA DA BİRAZ TATİL
VERELİM; ÜÇ GÜN OTLAMAYA
ÇIKMASINLAR HADİ.”

Delinin teki Atina'dan babasına mektup yazıyor, artık eğitim görmeye başladığı için burnu havadan inmiyormuş. “Umarım müebbetle yargılanırsın da,” demiş, “nasıl müthiş bir avukat olduğumu gösteririm sana.”

Bir deli, bir berber ve bir kel yolda yürüyorlarmış. Kuş uçmaz kervan geçmez bir yere kamp kurunca dörder saatlik vardiyalarla nöbet tutmaya karar vermişler ki eşyalarna göz kulak olabilsinler.

İlk vardiya berberinmiş. Tesadüf bu ya, berberin o gece biraz muziplik edeceği tutmuş, kalkmış uyurken delinin saçını kazımış, vardiyası bitince de uyandırmış deliyi. Deli uyanıp saçsız başını kaşıyınca çığlığı basmış: “Ne gerzek herif şu berber, *beni* kaldıracığına keli kaldırmış.”

Delinin babası deliye oğlundan kurtulmasını söylemiş;
 çünkü çocuk köle bir kadındanmış. Deli çıkmış: “Sen
 bana çocuğumdan kurtulmamı söyleyene kadar git kendi
 çocuğunu öldür!”

Deli bir öğrenci elindeki bütün parayı yiyip bitirince
 kitaplarını satmaya başlamış. Sonra oturmuş babasına bir
 mektup yazmış: “Beni tebrik edebilirsin, kitaplarım beni
 geçindirmeye başladı bile!”

Delinin teki bir gün hamama gitmiş, kölesi ayaklarına bir
 tas ılık su dökmüş hemen. “Geri zekâlı!” diye bağırır deli,
 “Ne zorun var da böyle soğuk kalpli bir adamın ayaklarına
 sıcak su döküyorsun?”

GENÇ YAŞTA BİR DELİYE SAKALININ
ÇIKTIĞINI SÖYLEMİŞLER, O DA
KALKMIŞ SAKALINI UĞURLAMAK
İÇİN ÖN KAPIYA GİTMİŞ.
ARKADAŞLARINDAN BİRİ NE
YAPTIĞINI GÖRÜNCE SESLENMİŞ:
“İNSANLARIN BİZE DELİ DEMESİNE
ŞAŞMAMALI. SAKALININ ARKA
KAPIDAN ÇIKMAYACAĞINI NERDEN
BİLİYORSUN?”

DELİLER

Delinin birinin evine gitmesi için bir sürü mil taşından geçmesi gerekiyormuş. Deli, yolu kısaltmak için yedi tanesini kırıp ortadan kaldırmaya karar vermiş.

Birisi bir deliye geçenlerde harika bir kürlenmiş et* yediğinden bahsedince o da kasaba gidip “Bana kürlenmiş bir domuz keser misin?” demiş.

Deli bir öğretmen bir anda kalkıp bağırması: “Evladım, Dionysius, köşedeki! Ne çok gürültü çıkarıyorsun!” Öğrencilerden biri Dionysius’un henüz gelmediğini söyleyince öğretmen: “Gelince gürültü çıkaracak ama!”

* Tuz, nitrat ve baharat gibi katkılarla işlenmek suretiyle tat, aroma ve lezzet kazandırılmış et. (e.n.)

Bin Yıl Kutlamaları* sırasında mağlup olan bir atletin ağladığını gören bir deli, kendisini teselli etmek için yanına gider: “Üzülme, bir dahaki Bin Yıl Kutlamalarında kazanırsın sen de.”

Delinin biri sağ gözü kör olan bir valiye yolda eşlik ediyormuş. Bağları gezip bir taraftaki üzümlerin ne kadar güzel olduğunu gördükten sonra deli, adama dönmüş: “Dönüp geriye yürüdüğümüz zaman diğer taraftaki üzümlerin de ne güzel olduğunu görebilirsin!”

Soru: Çok dar olduğu için pantolonunu giyemeyen deli ne yapmış?

Cevap: Bacaklarını tıraş etmiş.

* Arap Philip olarak bilinen imparatorun Roma şehrinin kuruluşunun bininci yılında düzenlediği kutlamalar. (ç.n.)

BİR DELİ OĞLUNU SAVAŞA
GÖNDERMİŞ, OĞLU DA GİDERKEN
BİR DÜŞMANIN KELLESİNİ
GETİRMEDEN DÖNMEYECEĞİNE SÖZ
VERMİŞ. DELİNİN CEVABI ŞÖYLE
OLMUŞ: "KAFASIZ GERİ DÖNSEN
BİLE MUTLU OLURUM."

DELİLER

Delinin biri yükü çok olduğu için nehirde alçaktan seyreden bir gemiyi izliyormuş. “Amanın!” demiş, “Nehir birazcık yükselecek olsa bu gemi batar!”

Delinin biri uzun süredir görmediği kayınpederiyle buluşmuş. Adam, delinin okul arkadaşlarından birinin hatırını sorunca deli cevap vermiş: “Ooo, çok iyi. Şimdi bir de karısının babası öldü, keyfine diyecek yok.”

Delinin biri bir düğünden ayrılmak üzereyken çifte dönüp şöyle demiş: “Her şey gönlünüzce olsun. Umarım bütün düğünleriniz hep böyle güzel olur.”

Delinin biri başka biri adına bir dava dilekçesi yazmış, sonra da kalkmış bunu herkesin içinde okumuş. Bunu duyan avukatı küplere binmiş, davanın bütün sırlarını karşı tarafa açıkladığını söylemiş.

“Aptal!” demiş deli, “Önemli bir şey söylemedim herhalde, öyle değil mi?”

Delinin biri ölen sınıf arkadaşının ailesinin evine ziyarete gitmiş. Baba feryat ediyormuş: “Ah oğlum, bitirdin beni!”

Bir yandan anne ağlayıp inliyormuş: “Yavrum, bütün geleceğimi aldın şimdi elimden!”

Deli yanındakilere fısıldamış: “Bu dediklerinin hepsini yaptıysa diri diri yakmak lazımmiş aslında!”

DELİLER

Delinin biri yorgan döşek yatan arkadaşını ziyarete gitmiş. Eve varınca gözü yaşlı karısı karşılamış gelenleri: “Ne yazık ki aramızdan ayrıldı.”

“Peki madem,” demiş deli, “gelince uğradığımı söylersiniz.”

Delinin teki masasının ölçülerine tam tamına uyacak bir örtü almış; ama eve gelip örtmek istediğinde hangisinin eni hangisinin boyu olduğunu bir türlü anlayamamış.

Yine aynı deli Scribonia'nın mezarının ne harikulade olduğunu anlatır; ama yerinin biraz kötü olduğundan dem vururmuş.

Delinin teki bir deri bir kemik kalmış atını sürüyormuş.
Bunu görenlerden biri seslenmiş: “Senin at ölümüne doğru
yol alıyor, birader.”

“İyi ya,” demiş deli, “ben de oraya gidiyorum zaten.”

Delinin biri Serapis Tapınağı'na varmış. Rahip kendisine bir
zeytin dalı uzatıp dua etmeye başlamış: “Tanrı yardımcın
olsun.”

“Benim bir derdim yok ya,” demiş deli, “Ben özgür
biriyim. Bırak da Tanrı benim domuz gibi çalışan köleme
yardım etsin.”

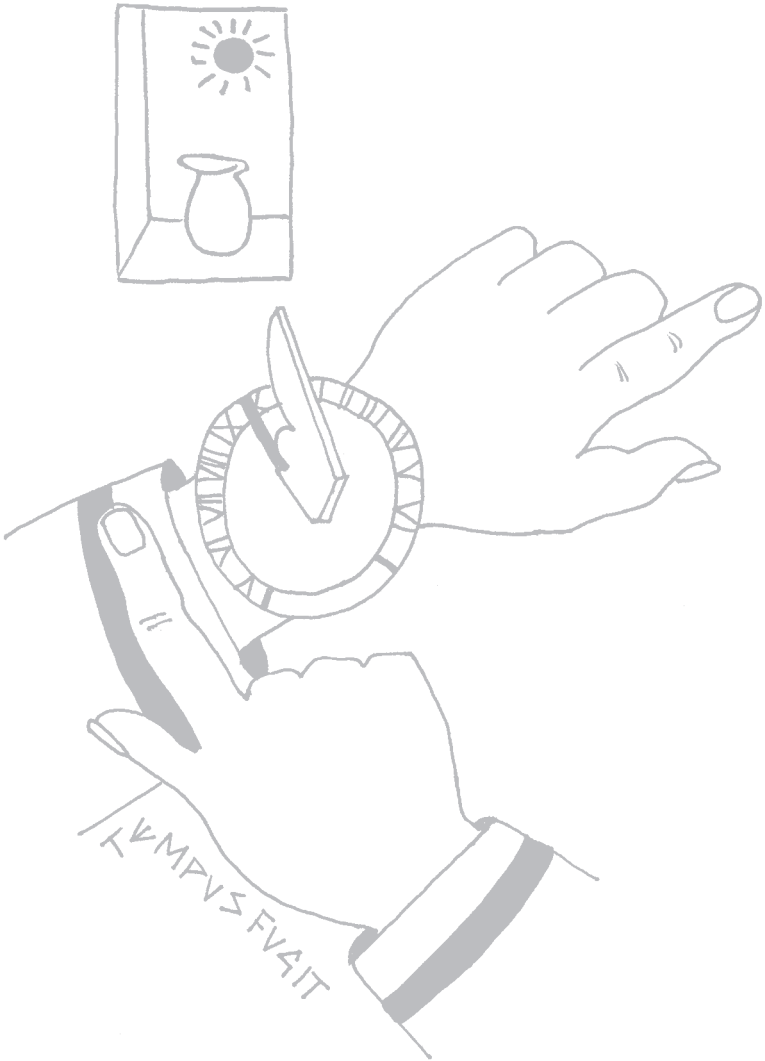

Delinin biri ölen oğlunun cenazesinden sonra yolda
oğlunun öğretmeniyle karşılaşmış. “Kusura bakmayın,”
demiş, “oğlum bugün dersinize gelemedi. Öldü de.”

HASTA YATAĞINDA YATARKEN
DELİNİN BİRİNİN KARNI ACIKMIŞ.
ÖĞLEN SAATİ İÇİN HÂLÂ ÇANIN
ÇALMAMIŞ OLMASINA ŞAŞIRINCA
GÜNEŞ SAATİNİN YATAĞINA
GETİRİLMESİNİ EMRETMİŞ Kİ
KONTROL EDEBİLSİN.

DELİLER

Delinin biri Korint'ten aldığı antik tabloları bir gemiye yüklüyormuş. Gemi tayfasını uyarmaktan da geri durmamış: “Eğer bunları kaybedecek olursanız hiç kullanılmamışlarını almanızı isterim sizden, haberiniz olsun!”

Bir gün bir saki, bir deliye kaynayan bir şarap kadehi uzatmış. Deli kadehi masaya bırakıp sakiye seslenmiş: “Hocam gelene kadar burada dursun da o da görsün nasıl kaynadığını.”

Delinin biri denize açılırken gemisi fırtınaya yakalanmış. Diğer yolcular gemiyi hafifletmek için eşyalarını denize atmaya başlamış. Bizim deli de aynısını yapmak isteyince 1,500,000 drahmilik bir çeki çıkarıp 500'ün üstünü çizmiş, sonra da “Bakın,” demiş, “esas ben nasıl hafiflettim şimdi gemiyi.”

Delinin biri gemiyle seyahat ederken yine bir fırtına çıkmış. Diğer yolcuların hepsi paniğe kapılınca “Bu kadar cimrilik etmeniz sizin suçunuz,” demiş, “Ben 10 drahmi fazla verdim, kaptanın kamarasında gidiyorum.”

Delinin biri savaş sırasında bir duvarı tırmanırken birisi gelip bir lazımlığı başından aşağı boca etmiş. Bizimki kızmış: “Hey, hani temiz savaşıyorduk?!”

Delinin tekinin gemisi Ren Nehri’nden çıkıp karaya oturunca hemen güverteye inip tavanı itmeye başlamış.

DELİNİN BİRİ YURTDIŞI
SEYAHATİNDEN DÖNERKEN
DİK BİR YOKUŞ TIRMANMAK
ZORUNDA KALINCA ŞAŞKINLIKTAN
NE YAPACAĞINI BİLEMEMİŞ.
“BURADAN İLK GEÇTİĞİMDE NE
GÜZEL YOKUŞ AŞAĞI İNİLİYORDU.
GERİ DÖNERKEN NASIL OLDU DA
BÖYLE DİK BİR YOKUŞA DÖNÜŞTÜ,
ANLAMİYORUM.”

DELİLER

Yine aynı deli savaş sırasında taburuna komut veriyormuş.
“Bugünün büyük kısmını oturarak geçirmenizi istiyorum,”
 demiş, “çünkü yarın *upuzuuun* bir yürüyüş bekliyor
hepinizi.”

Delinin teki yeni bir eve taşınmış. Girişteki bahçe
kapısının önünü temizledikten sonra bir tabela asmış:
“Buraya Çöp Atan Çöpünü Geri Alamaz.”

Delinin teki bir drahmilik bir demir para kaybetmiş.
Öfkesinden köpüren babasından temiz bir dayak yemek
üzereyken yalvarmaya başlamış: “Kızma hemen. Ben sana
kendi paramla yeni bir drahmi alırım.”

Arkadaşı: Üç gece önce seni rüyamda gördüm.
Deli: Yalancı! Üç gün önce sayfiyeye gitmiştim ben!

Küçük bir deli çocuk evde gladyatörcülük oynuyormuş.
 Birisi babasının eve geldiğini haber verince hemen
 oyunu bırakmış. Kalkanı bir yana, dizliklerini başka
 yana fırlatıvermiş. Daha ne olduğunu anlamadan babası
 odada bitince eline bir kitap alıp okumaya başlamış; ama
 başındaki miğfer hâlâ duruyormuş!

Delinin biri bir gemi kaptanına saati sormuş. Kaptan saati
 bilmediğini söyleyince deli bu sefer de ne kadar zamandır
 bu geminin kaptanı olduğunu sormuş. “Üç yıldır,” demiş
 kaptan.

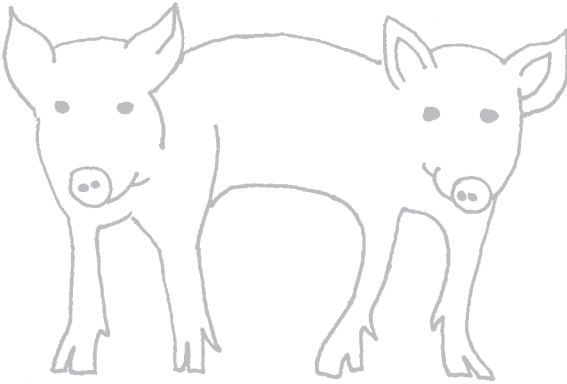
“Anlamadım ben bu işi,” demiş deli, “ben kendi
 evimi daha altı ay önce aldım; ama şimdiden saatin kaç
 olduğunu güneşin bahçeye vuruşundan anlayabiliyorum.
 Sen bunca yıldır bu gemideysen saatin kaç olduğunu
 güneşin güverteye vuruşundan nasıl anlayamıyorsun?”

DELİNİN TEKİ OKUL
ARKADAŞLARININ EVİNE AKŞAM
YEMEĞİNE GİTMİŞ. HERKES
YEMEKTEKİ DOMUZ BAŞININ
LEZZETİNİ ÖVE ÖVE BİTİREMEMİŞ.
ERTESİ GÜN YEMEK VERME SIRASI
BİZİM DELİYE GELİNCE KASABA
GİTMİŞ DEMİŞ Kİ: "AYNI DOMUZUN
BAŞINDAN BANA DA VER, DÜN
AKŞAM BİR HARİKAYDI."

DELİLER

Çok iyi ağıt yaktığını düşünen bir deli hâlâ hayatta olan bir adama ağıt yakmış. Adam bunu delinin yüzüne vurunca bizimki cevap vermiş: “Ne zaman öleceğini bilemezsin. O zaman gelince ağıtını yanlış yakıp salak durumuna düşmek istemem.”

Yine aynı deli: “Baba, bir litrelik bir sürahi ne kadar şarap alır?”

Bu sefer delinin bir arkadaşı bir merdiven satın almış. Deli de arkadaşına sormuş: “Yirmi basamak yukarı çıktığını biliyorum da, aşağı inerken kaç basamak var?”

Birkaç arkadaş hazımsızlık çektiklerinden şikâyet ediyorlarmış. İçlerinden bir deli “Benim hiç başıma gelmedi,” deyince sormuşlar: “Hiç iğrenç bir şeyler istifra ettiğin olmuyor mu yani?”

“Ah tabii,” demiş deli, “her gün.”

Delinin birinin bir oğlan çocuğu olmuş. Bebeğin adını soranlara kendi adını vereceğini söylemiş deli. “Ama,” diye de eklemiş, “ben yine ben olmaya devam edeceğim yani.”

Karısı ölünce deli tabut almaya gitmiş. Tabutun fiyatı yüzünden kavgaya tutuşup da satıcı 50,000 drahmiden aşağıya ölsem satmam deyince “Peki,” demiş deli, “madem böyle yemin ettin, al bakalım 50,000 drahmiyi. Ama en azından araya bir de çocuk tabutu koyuver de bizim oğlan ölünce elimde bulunsun.”

İKİ TANE ÖDLEK DELİ ASKERLERDEN
KAÇIYORMUŞ. BİRİ BİR KUYUYA,
BİR DİĞERİ SAZLIKLARIN ARASINA
SAKLANMIŞ. ASKERLER KUYUNUN
BAŞINDA DURMUŞLAR, BİR TANESİ
SU ALMAK İÇİN MIĞFERİNİ KUYUYA
SALMIŞ. İÇERİDEKİ DELİ, ASKER
GELİYOR SANINCA HEMEN TESLİM
OLMUŞ. BUNA ŞAŞIRAN ASKERLER
EĞER SESSİZ DURSAYDI YANINDAN
GEÇİP GİDECEKLERİNİ SÖYLEMİŞLER.
BUNU DUYAN DİĞERİ SAZLIKLARIN
ARASINDAN SESLENMİŞ: "BENİM
YANIMDAN GEÇİP GİDİN BARİ, BEN
SESSİZ DURDUM!"

ARKADAŞI DELİYE SORMUŞ:

“SENİN PELERİNİNİ ÖDÜNÇ
ALABİLİR MİYİM? SADECE BİZİM
KASABAYA KADAR İNECEĞİM.”

DELİ CEVAP VERMİŞ:

“KUSURA BAKMA, BENDEKİ
SADECE BİLEKLERE KADAR
İNİYOR.”

DELİLER

Delinin arkadaşı: Oğlun olmuş, tebrik ederim!

Deli: Sağ ol. Bir gün senin arkadaşların da senin için aynısını yapar umarım!

Delinin teki ikiz çocuklara bakıp birbirlerine ne kadar benzediklerine hayret etmiş. “Baksana,” demiş, “bu öbürüne öbürünün buna benzediğinden çok daha fazla benziyor!”

Delinin biri yük arabasında gidiyormuş. Eşekler o kadar yorulmuş ki artık bir adım daha atacak halleri kalmamış. Arabacı iplerini çözmüş ki biraz dinlenebilsinler. İpleri çözülen eşekler hemen ilerlemeye başlamış. Bizim deli arabacıya kızmaya başlamış: “Gördün mü? Eşeklerde bir şey yok. Araba yüzünden ilerlemiyorduk!”

CİMRİLER

Cimrinin biri vasiyetini yazıyormuş. Varis olarak kendi adını yazmış.

Dolandırcının biri kız arkadaşına hep yalan söyleyip ne kadar zengin olduğundan bahsediyormuş. Bir gün komşusunun evinde yemek yerken bir anda kız arkadaşının geçtiğini görünce ona doğru yönelip seslenmiş: “Şu süslü pelerinimi derhal uzatır mısın?”

Bir cimriye neden zeytin dışında bir şey yemediğini sormuşlar. “Nedeni basit,” demiş cimri, “zeytinin etli kısmı yemek oluyor, çekirdeğini yakacak odun niyetine kullanıyorum, yedikten sonra da yağıyla bütün kafamı yıkıyorum, banyo yapmama gerek kalmıyor.”

Yine beş parasız başka bir kasıntı çok fena hasta olmuş. Kız arkadaşı habersiz ziyaretine gelince bir hasırın üstünde yatarken bulmuş bizimkini. Bir anda utancından ne yapacağını şaşırان adam hemen açıklamaya koyulmuş: “Ah, en iyi doktorlardan aldığım tavsiyelere göre iyileşmek istiyorsam bu hasırın üzerinde yatmam şartmış.”

Bir gün kasıntı bir adam çarşıda uşağına rastlamış, çocuk da tam köyden yeni dönmüş o sıra.

“Koyunlarım nasıl?” diye sormuş adam.

“Biri uyuyor,” demiş çocuk, “diğeri de daha yeni uyandı.”

ABDERALLAR

*A*bdera, Trakya'da (Yunanistan'ın kuzeydoğusunda) bir şehir-devletti. MÖ yaklaşık altıncı yüzyıldaki meşhur kuruluşunun ardından (ve tam da bu şöhreti sebebiyle) Abdera, pek çok yağmacı ordu tarafından ablukaya alınıp yönetim değiştirdi. Abderalıların tamamen beceriksiz ve aptal oldukları yönündeki ünleri, bir ihtimal bu kadar abluka ve istilanın sonucunda ortaya çıkmıştı. Tabii gerçekten ahmak olup olmamaları kimsenin umurunda değildi.

Ne de olsa arada bir azıcık yabancı düşmanlığından herkes zevk alır.

ABDERALILAR

Abdera, nüfusun bir kısmı doğuda, bir kısmı batıda yaşayacak şekilde ikiye ayrılmıştır. Şehir ani bir saldırıya uğradığında doğudakiler birbirlerine telkinde bulunur: “Endişe edecek bir şey yok, düşman batı kapısından girdi.”

Abdera’da bir eşek kaçıp bir spor salonuna girer, ortalıkta ne kadar zeytinyağı varsa devirir. Abderalılar bütün eşekleri bir araya toplayıp yaramaz eşeği diğerlerinin önünde kırbaça vururlar ki diğerlerine uyarı olsun.

Bir Abderalı kendini asmaya çalışırken ip kopar, o da başını yere çarpar. Kalkıp doktora gider, başı iyileşsin diye merhem alır. Sonra tekrar eve döner ve kendini asar.

Bir Abderalı bir gün bir hadımla tanışır, hadıma kaç çocuğu olduğunu sorar. Hadım, çocuk yapacak testisleri olmadığını açıklayınca, “Anlıyorum,” der Abderalı, “öyleyse bir sürü torunun olur umarım.”

Bir gün Abderalı, bir hadımı bir kadınla sohbet ederken görür. Kadının karısı olup olmadığını sorar hadıma. Hadım, kendisine hadımların karısı olamayacağını açıklayınca Abderalı cevap verir: “Ben yanlış anlamışım. O halde kızın olmalı.”

Bir Abderalı yürüyüşe çıkmış. Koskocaman bir fıtığı olan bir adamı yolun kenarına işemeye giderken görmüş. Yanındaki arkadaşına fısıldamış: “Görünüşe bakılırsa gece yarısına kadar işeyecek bu adam.”

BİRİSİ, ABDERALININ BİRİNE
RÜZGÂRIN SOĞANLAR
VE LAHANALARDAN
KAYNAKLANDIĞINI SÖYLEMİŞ.
O DA SAKİN BİR GÜNDE DENİZE
AÇILIRKEN YANINA BİR ÇUVAL
SEBZE ALMIŞ, GEMİNİN KIÇINA
ASMIŞ.

ABDERALILAR

Abderalının biri bir hadımı hamamdan çıkarken görmüş. Hadımın bir yanından koskocaman bir fıtık sarkıyormuş. Abderalı arkadaşına dönüp fısıldamış: “Kenarlarından bir şeyler dökülen de sadece hamamlar değilmiş demek ki!”

Bir Abderalı fıtıklı bir adamla aynı yatakta uyuyormuş. Gece kalkıp tuvalete gitmiş. Geri dönerken ortalık zifiri karanlık olduğundan hiçbir şey görmemiş, adamın fıtığına basmış. Adam çığlığı basınca bizim Abderalı sormuş: “Ne diye başın bu tarafta uyuyorsun?”

Bir Abderalı, fıtıklı bir adamı hamamdan çıkarken görmüş. Adam ayakta zor duruyormuş. Bunu gören Abderalı sormuş: “Ne diye bu kadar içersin ki? Kendini taşıyamıyorsun!”

Bir gün bir Abderalı, bir olimpiik atletin çarmıha gerilmiş olduğunu görmüş.

“Gözlerime inanamıyorum!” diye çığlığı basmış. “Artık koşmayı da bırakmış, uçuşa geçmiş!”

Bir Abderalı rüyasında domuz sattığını görmüş. Domuzuna 100 drahmi istiyormuş; ama adam 50 drahmi teklif etmiş, Abderalı kabul etmemiş. Tam bu sırada uyanan Abderalı hemen gözlerini kapatıp avucunu açmış: “Tamam, 50 olsun o zaman.”

Bilmece: Abderalı hadımın doğum günü hediyesi neymiş?
Cevap: Fıtık.

Bir Abderalının birisine bir eşek borcu varmış; ama ödeme zamanı geldiğinde verecek eşığı yokmuş. O da alacaklısına “İki taksitte ödeyebilir miyim?” diye sormuş.

ABDERALI BİRİ BİR GÜN KAZANINI
SATIYORMUŞ; AMA KAZANIN
KULAKLARI YOKMUŞ. NİYE BÖYLE
OLDUĞUNU SORAN BİR ALICIYA
CEVAP VERMİŞ: "SATILACAĞINI
DUYUP DA KAÇMASIN DİYE."

BİR ABDERALI BABASININ ÖLÜ
YAKMA SEREMONİSİNE KATILMIŞ,
EVE HASTA ANNESİNİN YANINA
DÖNÜNCE ANNESİNE ŞÖYLE
DEMİŞ: "ATEŞTE HÂLÂ BİRAZ ODUN
VAR, İSTERSEN SEN DE KENDİNİ
YAKABİLİRSİN."

ABDERALI BİRİNİN SERÇESİ
ÖLMÜŞ. BİRKAÇ AY SONRA BİR
DEVEKUŞUYLA KARŞILAŞINCA
AĞLAMAYA BAŞLAMIS: "AH, BENİM
KÜÇÜK KUŞUM YAŞASAYDI ŞİMDİ
SENİN KADAR OLACAKTI."

SAYDALILAR

*E*ski Sayda, zamanında Fenike'nin en büyük şehirlerinden biri olup günümüzde halen Lübnan'da bulunmaktadır.

Önemli bir sanayi merkezi olan Sayda, cam ve o dönem hayli ilgi gören mor boya -daha basit zamanlardan bahsediyoruz- üretimiyle meşhurdur; ayrıca İncil'de yer alan anlatılara göre Hz. İsa bile burayı ziyaret etmişti.

Fakat ne yazık ki Saydalılar, Abderalılarla aynı dertten mustarıpti. Yabancı oldukları için bir grup geri zekâlıdan sayılıp itibarsızlaştırıldılar.

Saydalı bir avukat iki arkadaşıyla sohbet halindedir. Bir tanesi koyunları öldürmenin doğru olmadığını, çünkü bize süt ve yün verdiklerini söyler. Diğerini aynı şekilde inekleri öldürmenin doğru olmayacağını, çünkü onların da bize süt verdiğini, üstelik toprağımızı sürdüklerini söyler. Bizim avukat da ekler: “Domuzları öldürmek de yanlış; çünkü onlar da bize ciğer, pastırma ve pirzola sağlıyor.”

Saydalı bir doktorun hastası ölür. Hasta, doktora son günlerinde kendisine baktığı için 1000 drahmi bırakmıştır. Cenazede tabutun arkasından yürürken doktor kendisine ne kadar az para kaldığından şikâyet edip durur.

Bir yıl sonra ölen adamın oğlu ağır bir hastalığa yakalanınca doktoru yanına çağırır ve kendisini tedavi etmesini ister. Doktor karşılık verir: “Eğer bana 5000 drahmi miras bırakırsan aynı babanı tedavi ettiğim gibi seni de ederim.”

Saydalı bir bölük komutanı, birini çarşıda at arabasını çekerken görür. Çarşıda araba sürmek yasak olduğu için adamın kırbaçlanmasını emreder.

“Ama ben bir Romalıyım,” diye karşı çıkar adam, “Beni dövdüremezsin, bu kanunlara aykırı.”

Bunu duyan komutan derhal atların kırbaçlanmasını emreder.

Saydalı öğrenci: Bir litrelik bir sürahi ne kadar alır?

Öğretmen: Şarap mı, zeytinyağı mı?

Bir gün birisi Saydalı bir aşçıya sormuş: “İzmir’e gidiyorum da şu senin bıçaklardan birini ödünç alabilir miyim?”

“Kusura bakma,” demiş aşçı, “oraya yetişecek kadar uzun bıçağım yok.”

Birisi bir gün Saydalı bir balıkçının yanından geçerken seslenmiş: “Şu hale bak, bırak ıstakozu bir bit bile tutamamışsın.”

Saydalı cevap vermiş: “Senin gibi her yanım bit tutmadı, evet!”

UKALA DÜMBELEKLERİ

Ukalanın biri biraz safça bir öğretmenin edebiyat öğretmeye çalıştığını görür, lir öğretse daha iyi olacağını söyler.

“İyi de nasıl lir çalınır, hiçbir fikrim yok,” diye karşı çıkar öğretmen.

Ukalanın cevabı gecikmez: “Edebiyat konusunda da durum aynı.”

Ukala bir güreşçi bir gün çamurun içine düşer. Aptal gibi görünmemek için çamurun içinde yuvarlanır da yuvarlanır, sonra kalkıp etrafa kaslarını gösterir.

Sahte bir doktor bir gün göz nezlesi olmuş bir hastasını ziyaret eder. Hastanın lambasını ödünç ister; fakat bir daha geri getirmez. Bir sonraki ziyaretinde hastaya gözlerinin nasıl olduğunu sorar. “Yani şimdi,” diye başlar bizim ukala, “lambamı ödünç aldığından beri bir şey gördüğüm yok aslında.”

Ukalanın birine hamamda hakaret ederler. O da mahkemeye çıkar, hamamda bulunanları da şahit olarak çağırır. Savunma avukatı güvenilir şahitten sayılamayacaklarını söyleyip hepsini gönderince ukala sazi eline alır. “Eski zamanlarda olsaydık,” der, “ben Truva Atı’nda hakarete uğrayacak olsaydım; Menelaos, Odisseas, Diomedes gibi büyük adamları çağırırdım şahit diye.

Gelgelelim hadise hamamda vuku buldu,” diye devam eder, “bunlarla idare etmek durumundayız.”

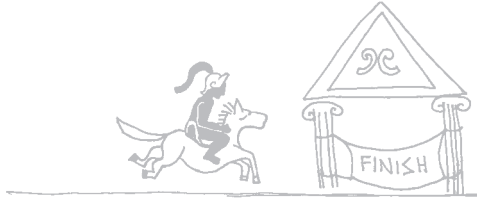

UKALANIN BİRİ YAVAŞ GİDEN BİR
KOŞUCUYU GÖRÜNCE "RAKİPLERİNE
YETİŞMESİ İÇİN BUNA NE LAZIM
OLDUĞUNU BİLİYORUM ASLINDA,"
DER.

ANTRENÖR NE LAZIM DİYE
SORUNCA CEVAP GELİR:

"BİR AT!"

UKALA DÜMBELEKLERİ

Ukalanın teki bir genelev sahibinin gece karası bir deriye sahip birisini pazarladığını görür ve sorar: “Geceliği kaç?”

Hasta: Doktor doktor! Her yanım kızıl beneklerle dolu, yanıyorum!

Doktor: Hemen kendine bir güğüm al, bedava sıcak suyun olur.

Denizci: Bu rüzgâr nereden geldi bugün?

Kaptan: Soğanlarla lahanalardan.

Bir gün ukala hırsızın biri bir domuz çalıp kaçmış.
Yakalanır yakalanmaz da domuzu yere bırakıp suratına tokadı indirmiş. “Git öbür tarafları eşele,” demiş, “bir daha da benim bahçeme gelme!”

İki adam hamamdan çıkar, ukalanın birinden havlusunu ödünç almak istediklerini söyler. Ukala bir tanesini hiç görmemiştir, diğerinin de hırsız olduğunu biliyordur. Birincisine döner ve “Sana ödünç veremem çünkü seni tanımıyorum,” der. Sonra ikincisine döner, “Sana da veremem çünkü seni *tanıyorum*,” der.

Ukalanın biri detone bir şarkıcının berbat bir şekilde şarkı söylediğini duyunca bağırır: “Seni horoz!”

Şarkıcı neden kendisine böyle seslendiğini sorunca bizim akıllı cevap verir: “E çünkü sen ötmeye başlar başlamaz herkes ayaklanıyor da ondan.”

BERBER: SAÇINIZI NASIL
KESEYİM EFENDİM?
MÜŞTERİ: SESSİZCE.

UKALA DÜMBELEKLERİ

Ukala bir işportacı karısını bir askerle yakalamıştır:

“Beklediğim muamele böyle bir şey değildi!”

KΥMEHALKI

Kyme* (günümüzde Eğriboz Adası'nda bulunan Kymi), Yunanistan'da bir sahil kentiydi.

MÖ 8. yüzyıldan itibaren Kymeliler, başta Güney İtalya olmak üzere çeşitli yerlerde koloniler kurmak için denizlere açıldılar. Gittikleri yerlere Cumae alfabesi denen ve dönemin standart Yunan alfabesinin bir çeşitlemesi olan alfabeği götürdüler. Bu alfabe de zamanla bugün kullandığımız Latin veya Roman alfabesinin oluşumuna yol açtı.

Gelgelelim Kyme biraz yabancı bir yer olduğu için doğal olarak Kyme halkının da tamamen geri zekâlı olduğu sonucu çıkarılıyordu.

* “Küme” şeklinde okunur. (ç.n.)

KYMELİ BİRİ BİR GÜN BABASININ
CESEDİNİ İSKENDERİYE'YE
MUMYALATMAYA GÖTÜRÜR.
MUMYALANMIŞ CESEDİ GERİ
ALMAK İÇİN GİTTİĞİNDE
ADAMIN ELİNDE MUMYALANMIŞ
BİRKAÇ TANE CESET OLDUĞUNU
GÖRÜR. ADAM, BABASINI NASIL
TANİYACAĞINI SORAR.

KYMELİ CEVAP VERİR:
“HEP HAPŞIRIRDI.”

Kymeli birisi bir gün tahıllarını ayıklamak için genişçe bir yer açar kendisine. Bir kenarında durup karısına seslenir: “Beni görebiliyor musun?”

“Zar zor,” diye cevap verir karısı.

Kocası tekrar seslenir: “Mevsimi geldiğinde öyle büyük bir alan açacağım ki o zaman hiç göremeyeceksin!”

Kymeli birisi bir arkadaşını ziyaret etmek için evine gider, dışarıdan bağırır. Arkadaşının komşusu cama çıkar, seslenir: “Daha yüksek de, o zaman ancak duyar seni.”

Kymeli tekrar bağırır: “Hey! Daha yüksek!”

Kymeli bir hırsız bir tefecinin evine hırsızlık yapmaya gitmiş, üstüne bir de borçlu çıkmış.

Kymelinin biri ayakları birbirine bağlı bir koyunun kırkıldığını görmüş. “Çok şükür,” demiş, “benim efendim bana bunun aynısını yapmıyor saçımı kesmeye götürdüğünde.”

Bir gün bir Kymeli çalıntı kıyafet satın almış; sonra da kimse anlamasın diye her tarafını ziftle kaplamış.

Kymeliler saygıdeğer bir misafirlerinin yurtdışından dönmesini bekliyormuş. Açık hamamda temiz sular sunarak misafirlerini onurlandırmak istemişler; ama sadece bir tane havuzları varmış. İçini tertemiz ılık suyla doldurduktan sonra tam ortasına bir ızgara çekip ayırmışlar ki bir tarafına diğer insanlar girse bile diğer tarafındaki su misafirleri için temiz kalsın.

KYMELİ BİRİ BAL SATIYORMUŞ. BİR
ARKADAŞI BALDAN BİRAZ TATMIŞ
VE BALA BAYILMIŞ.

“BİLİYORUM,” DEMİŞ KYMELİ, “BEN
DE ASLINDA KENDİME SAKLARDIM;
AMA İÇİNE FARE DÜŞÜNCE
VAZGEÇTİM İŞTE.”

Kymelinin biri bir gün eŖeęinin üstünde giderken bir bahçenin önünden geçiyormuş. Bahçedeki ağaçların olgun incirlerle dolu olduğunu görünce dallardan birini yakalamış. Ama eŖeęi altından koŖup gidince adam ağaçta asılı kalmış.

Oradan geçen bir bahçıvan ağacın üstünde ne yaptığını sorunca bizim Kymeli cevap vermiş: “EŖeęimden düŖtüm!”

Bir doktor Kymeli birini tedavi ediyormuş; ama adamın çok hasta olduğuna, artık kurtarılamayacağına karar vermiş. Bu olaydan hemen sonra mucizevi bir gelişme gösteren Kymeli, doktoru nerede görse kendisinden kaçır olmuŖ. Bir gün artık dayanamayan doktor, Kymeliye neden kendisinden kaçtığını sormuş.

“Öleceğimi söylemiŖtin,” demiŖ Kymeli, “seni yalancı çıkardığım için utanmanı istemedim.”

Kymelinin biri bir gün babası şehir dışındayken ciddi bir suçla yargılanmış ve idama mahkûm edilmiş. Mahkemeden çıkarken dışarıdakilere seslenmiş: “Ne yaparsanız yapın ama babama haber vermeyin, hiç acımaz öldürür beni!”

Yine aynı Kymeliyi hırsızlıkla suçlamış bir adam. “Eğer ben yaptıysam,” demiş Kymeli, “şimdi nereye gidiyorsam oradan dönmek nasip olmasın.”

Kymeli bir doktor, ağır bir hastayı tedavi ediyormuş. Lavman verelim, ne çıkacak bir bakalım, demiş. Daha sonra hastanın ölüm haberi gelince hemen atılmış, “Vallahi o lavmanı vermeseydik patlayacaktı.”

KYMELİ BİR CERRAH, BİR
HASTASININ BAŞINDAKİ YARAYI
DİKİYORMUŞ. SONRA HASTAYI
SIRTÜSTÜ ÇEVİRİP AĞZINA SU
DOLDURMUŞ, BÖYLECE SIZDIRMA
YAPIP YAPMADIĞINI GÖRECEKMİŞ.

Adamın biri, Kymeli bir dükkân sahibine avukat Dracontides'in nerede yaşadığını sormuş. “Ben burada yalnız başımayım,” demiş Kymeli; “Ama dükkânıma göz kulak olursan seninle gelir gösteririm evini sana.”

Kymeli doktorun biri hastanın ateşini ikinci dereceden birinci dereceye indirince ücretin yarısını almış.

İki Kymeli birer kâse incir satın almışlar. İkisi de kendi kâsesinden yemiyor, çaktırmadan diğerininkinden yiyormuş. İncirleri bitirince kendi kâselerinin boşaldığını fark etmişler. Bu sefer ikisi de birbirini hâkime şikâyet etmiş. Durumu anlayan hâkim “Madem boşalttınız kâseleri, şimdi de içinizdeki kâseleri boşaltıp elinizdeki kâseleri doldurun bakalım,” demiş.

Kyme meclisindeki bir politikacı bir suçtan yargılanıyormuş. “Sevgili vatandaşlarım,” diyerek karşı çıkmaya başlamış; “hakkımda bu yalan iddialarda bulunanlar iftiracıdan başka bir şey değiller. Size yemin ediyorum, eğer bu suçları işlediysem bu koca oditoryum siz burada oturup izlerken gözlerinizin önünde tepeme yıkılıp paramparça olsun!”

Kymeli bir hâkim şu tür beyanlarıyla tanınırmış:

- “Kurban dönemi biter bitmez memurların hepsi rahibe kendi postlarını sunmakla yükümlüdür.”
- “Kurul üyeleri kurul odasında beklemeli, ama orada kurulmamalılar.”
- “Aşçıların şehrin surlarının üstünden kendi kemiklerini atmaları zorunludur.”
- “Ayakkabıcıların çok küçük ayakkabı kalıpları yapması yasaktır.”

Kyme’de ileri gelenlerden birinin cenazesi sırasında birisi kalkıp görevlilere sormuş: “Kimdi ölen adam?”

Kymelilerden biri dönüp cevap vermiş: “Şu tabutta yatandı.”

Kymelinin biri evini satıyormuş. Evin nasıl bir şey olduğunu göstermek için de tuğlalardan birini hep yanında taşımaya başlamış.

Kymeliler şehrin duvarlarını yeniden inşa ederken Lollianus adlı bir adam iki bölümün tamamını kendi cebinden karşılamış. Diğer vatandaşlar kıskançlıklarından adama gıcık oldukları için şöyle bir karara imza atmışlar: “Eğer şehre bir saldırı gerçekleştirilirse bu bölümlerin savunmasını da Lollianus tek başına üstlenecektir.”

Kymeli bir cerrahın bir hastası acıdan avazı çıktığı kadar bağırıyormuş. Bunun üzerine cerrah “O zaman ben de keskin olmayan bir neşter kullanayım bari,” demiş.

Kymeli birisi denizde yüzerken birden yağmur yağmaya başlayınca ıslanmamak için suya dalmış.

Kymelinin biri pencere satın almaya çıkmış. Gittiği dükkânların hepsinde “Güney cephesine bakan var mı?” diye soruyormuş.

Bir grup Kymeli oy vermeye gitmiş. Sonra bakmışlar ki diğer şehirlerden olup da gelmeyen bir sürü kişi varmış, neden gelmedikleri soruşturulunca da yolların durumu çok kötü olduğu için gelemediklerini söylemişler. Bizim Kymeliler buradan kendilerine ders çıkarmayı unutmamışlar tabii. “Bir dahaki sefere kıcıımızı kaldırıp gelmeye kalkarsak bize de deli desinler.”

KALIN KAFALLAR

Bir adam huysuz bir senatörle konuşuyormuş, “Ofisinde kısa bir süre oturduğunu görmek isterim.”

Senatör cevap vermiş, “Ben de senin kör olduğun günleri görmek isterim.”

Hasta: Doktor, doktor! Ne zaman tuvalete çıksam kanla birlikte bütün midem dışarı çıkıyor sanki.

Doktor: Bütün iç organlarını sıçacak olsan bile umursamazdım.

Tek gözü gören, kalın kafalı bir doktor hastasına nasıl olduğunu sormuş.

“Gördüğün gibiyim işte,” demiş hasta.

“Ah,” demiş doktor, “o halde üzgünüm ama bir yarın ölmüş senin.”

Kalın kafalı bir adam çarşıda bal satıyormuş. Birisi gelip balın fiyatını sorunca kavanozu ters çevirip sinirle cevap vermiş, “Sana söyleyeceğime kendi kanımı böyle akıtırım daha iyi!”

Kalın kafalı bir astrolog hasta bir çocuğun falına bakıyormuş. Çocuğun annesine çocuğunun uzun yıllar yaşayacağını, merak etmemesi gerektiğini söyledikten sonra parasını istemiş. Kadın parayı bir sonraki gün gelip almasını isteyince adam endişelenmiş, “Tamam da ya bu gece ölüverirse? O zaman yine paramı alacak mıyım?”

Birisi kalın kafalının birine nerede oturduğunu sormuş, o da “Taşınıyorum ben, ne ara oturayım?” demiş.

Bir gün bir adam kalın kafalı bir arkadaşının evine gidip seslenmiş.

“Evde değilim!” diye bir cevap gelmiş içeriden. Adam gülmeye başlamış, “Yalancı!” demiş, “Sesinden tanıyorum seni!”

“Piç kurusu!” diye cevaplamış bizim kalın kafalı. “Bağırın kölem olsaydı ona inanacaktın yani. Nasıl oluyor da ona benden çok güveniyorsun?”

Bir doktor hastasına durumunu açıklıyormuş, “Çok fena ateşin var,” demiş. Hasta çıkmış, “Senin ateşin daha iyi olarsa,” demiş, “gel sen yat bakalım yatakta.”

Kalın kafalının biri bir gün merdivenlerden inerken takılıp d  m  . Evin hizmetlisi seslenmi , “Kim d   t ?”

Merdivenlerin altından yanıt gelmiş: “Kendi evimdeyim, istediğim gibi gürültü yaparım!”

Hasta: Doktor, doktor! Ne yatıp uzanabiliyorum, ne ayağa kalkabiliyorum ne de oturabiliyorum.

Doktor: Bir de kendini asmayı dene bakalım.

Bir gün bir doktor, kalın kafalı bir hastasını tedavi ederken serçeler gibi yapıp küçük lokmalarla yemek yemesini söylemiş.

“Serçeler gibi yapacaksam,” demiş hastası, “kafese nasıl tırmanmamı bekliyorsun acaba?”

KALIN KAFALILAR

Bir gün kalın kafalının biri oturmuş zar atıyormuş. İşsiz bir adam gelip oyunla ilgili kendi fikirlerini sunmaya başlamış. Bizim kalın kafalı, adama ne iş yaptığını ve de neden işsiz olduğunu sormuş.

“Terziyim ben,” demiş adam, “ama şu anda elimde hiç iş yok.”

Zar atan adam pelerinin bir kenarını yırtıp adama uzatmış, “İyi o zaman, al bu işi de kapat çeneni.”

ACEMİLER

Genç bir öğrenci acemi öğretmene sormuş: “Nasıl söylemeliyiz? ‘İki tane’ mi, ‘bir çift’ mi?”

Öğretmen iki parmağını havaya kaldırmış.

Öğrenci: Priam’ın annesinin adı neydi?

Acemi öğretmen: Eee... Yani şimdi saygıda kusur etmemek lazım, bizim yine de “Hanımefendi” diye seslenmemiz gerekir.

ACEMİ BİR BERBER, SÜREKLİ
MÜŞTERİLERİNİN BİR YERLERİNİ
KESTİĞİNDEN, KAZA SIRASINDA
KULLANABİLMEK İÇİN YANINDA
YARA BANDI TAŞIMAYA
BAŞLAMIS. BİR GÜN BİR MÜŞTERİSİ
YARALANDIĞI İÇİN SİTEM EDİNCE
“NE DİYE ŞİKÂyet EDİYORSUN?”
DEMİŞ BERBER. “SADECE SAKAL
TIRAŞIN İÇİN BİR DRAHMİ ÖDEDİN,
AMA DÖRT DRAHMİLİK SAĞLIK
HİZMETİ ALIYORSUN!”

BİR GÜN BİR ÇIRAĞIN PATRONU,
ÇIRAĞA GİDİP EVİN HANIMINA
MANİKÜR YAPMASINI SÖYLEMİŞ.
FAKAT ÇIRAK EVE VARIR VARMAZ
AĞLAMAYA BAŞLAMIS. KADIN NE
OLDU DİYE SORUNCA AĞLAYA
AĞLAYA ANLATMAYA KOYULMUŞ.
“ENDİŞE ETMEYİN, ÖNEMLİ BİR ŞEY
DEĞİL,” DEMİŞ, “PARMAKLARINIZI
DOĞRAYACAĞIM, ONDAN EMİNİM,
PATRON BANA DAYAK ATACAK
DİYE KORKUYORUM.”

Adamın biri yurtdışından memleketine dönmüş, döner dönmez de acemi bir falcıya gidip ailesinin durumunu sormuş.

“Hepsi iyiler,” demiş falcı, “baban da öyle.”

“Ama benim babam yıllar önce öldü,” demiş adam.

“Ha,” demiş falcı, “o zaman gerçek babanın kim olduğunu bilmediğin çok açık.”

Adamın biri acemi bir astroloğa hasmının yurtdışından geri dönüp dönmeyeceğini sormuş, astroloğa göre bu dönüşün hiç ihtimali yokmuş. Ama ertesi gün adam bir bakmış ki hasmı geri gelmiş.

“Ben de duydum,” demiş astrolog. “Hiç utanması yok!”

Acemi bir berber, bir müşteriye manikür yapmaya çalışırken yanlışlıkla adamın parmağını kesmiş. Müşteri devam etmesine izin vermeyince çırak ustasına dönmüş, “Usta! Beni müşterilere vermeden önce iyice bir eğitseydin iyi olurdu hakikaten.”

Acemi bir astrolog kafadan sallarken birisine şöyle demiş:

“Yıldızlar, senin çocuğunun olamayacağını söylüyor.”

“Ama benim yedi tane çocuğum var!” demiş adam.

“Ha,” demiş astrolog. “O zaman sahip çıkacaksınız çocuklarına.”

Acemi bir astrolog düşman askerleri tarafından esir alınmış.

Tam savaşa çıkmaya hazırlanırlarken astrolog anlatmaya

başlamış, “Savaşı siz kazanacaksınız. Fakat siz savaş hattındayken düşman ensenize tokadı yapıştırırsa, o zaman muhtemelen kazanamayacaksınız.”

KORKAKLAR

Arkadaşı: En güvenli gemiler hangisi: Savaş gemileri mi, ticaret gemileri mi?

Korkak: Kıyıya yanaşmış olanlar.

Adamın biri korkak bir boksöre sormuş: “Bugün kiminle dövüşüyorsun?”

Boksör rakibini göstererek cevap vermiş: “Şuradaki galiple.”

Bir başka korkak boksör alnına şöyle bir yazı iliştirmiş:
“Kırılabilir eşya: Hayati organlar muhteva eder.” Rakibi
vurmaya devam edince bağırmış: “Okuma yazma bilmiyor
musun? Öldüreceksin beni!”

Yine aynı boksör rakibinden darbe üstüne darbe alıyormuş.
“Yalvarırım!” diye bağırmış sonunda, “hepsini toptan
vurma!”

İki korkak bir yatakta yatıyormuş. Bir hırsız odaya gelip
üzerlerindeki battaniyeyi çalmış.

“Gidip yakalasana,” demiş biri diğere.

“Boş ver,” demiş öteki, “yastıklarımızı almak için geri
geldiğinde yakalarız.”

KORKAK BİR AVCI, RÜYASINDA
AYILAR TARAFINDAN
KOVALANDIĞINI GÖRÜNCE
BİR KÖPEK ALMIŞ, UYURKEN
BAŞUCUNDA BEKLETMEYE
BAŞLAMIS.

KORKAKLAR

Korkağın birinin bir başka korkağa bir drahmi borcu varmış. Yolda karşılaştıklarında alacaklı olan borçludan drahmisini istemiş.

“Elini cebime atıp kendin alabilirsin,” demiş borçlu.

“Ya önemli değil,” demiş diğer korkak, “ödedin sayalım gitsin.”

HA SEDİNDEN ÇATLAYANLAR

Dokumacının biri aletlerini temizlemek için idrar kullanıyormuş. Bir adam da biraz bağış yapmak istemiş. Bakmış bağışçılar arasında çiş gelmeyen bir tek kendisi var, kalkmış o hırsla intihar etmiş.

Kıskanç bir ev sahibi kiracılarının çok mutlu olduğunu görünce hepsini evden çıkarmış.

Kıskanç bir adam, komşusunun olimpiik sporlarda vahşii hayvanlarla çok iyi savaştığını görünce görevlilere doğru eğilip fısıldamış: “Ayırı getirin.”

ŞİŞKOLAR

Şişman bir adam kızını evlendirirken damat, çeyiz olarak ne vereceğini sormuş.

“Size bir ev veriyorum,” diye yanıtlamış baba, “hem de tam fırının karşısında.”

Şişman bir beden eğitimi öğretmeni tavandan bir somun ekmeğin sarktığını görünce ekmeğe doğru seslenmiş:
“Aşağı inecek misin yoksa gelip ben mi bitireyim işini?”

Şişman bir adamın arkadaşı bir gün kendisini hasat toplamaya çağırmış. Gideceği günden bir önceki gece uyumadan hemen önce midesini tıka basa incir ve üzümle doldurmuş. Midesi bozulduğu için rüya görmeye başlamış. Rüyasında arkadaşı bir incir ağacına çıkmış, onu da ağaçta incir yemeye çağırıyormuş. Ağaçta birlikte gülüp eğlenirken öyle çok gülmüşler ki dallardan aşağıya sıçmaya başlamışlar.

Bu kadar gerçekçi bir rüyanın etkisiyle bizim şişman bütün çarşaflarını batırmış. Kalkıp çarşafı yıkamış, biraz daha incir yedikten sonra da tekrar uykuya dalmış.

Yine aynı arkadaşının ağaçtan kendisini çağırdığını görmüş rüyasında.

“Beni yine rezil etmeye çalışıyorsun!” diye bağırmış. “Ağaçtayım zannedeyim de sonra çarşafı batırayım, di mi? Ama bu sefer tongaya düşmem! Ağaca çıkmadan önce halledeceğim işimi!”

Bunu söylemesiyle yine yatağını batırması bir olmuş.

ŞİŞMAN BİR AKTÖR, YÖNETMENİNE
SAHNEYE ÇIKMADAN ÖNCE
KAHVALTI YAPIP YAPAMAYACAĞINI
SORMUŞ. YÖNETMEN NEDEN
SORDUĞUNU MERAK EDİNCE CEVAP
VERMİŞ: “ ‘ARTEMİS ADINA YEMİN
EDERİM Kİ ENFES BİR KAHVALTIYDI
YAPTIĞIM’ DİYE REPLİĞİMİ
OKURKEN YALAN SÖYLEMİŞ OLMAK
İSTEMEM.”

Şişman bir adam bir gün bir bostancıya, istediği kadar inciri yiyebilmek karşılığında dört drahmi teklif etmiş. Bostancı önce gözlerini devirmiş, sonra “Peki,” demiş, “şuradaki ağaçlardan istediğin kadar yiyebilirsin.” Bizim şişko en büyük ağaçların tepesine birer birer çıkıp gördüğü her bir inciri mideye indirmeye başlamış.

Aradan birkaç saat geçtikten sonra bostancı adamı aramaya koyulmuş. Bir ağacın tepesinde dalları sallayıp incirleri yerken bulmuş yine adamı bıraktığı gibi. Bu sefer iyice kızmış.

“Şöyle yerde kalıp dallardan sarkanları yeseydin olmaz mıydı?” diye çıkmış. “Biraz bekle,” demiş adam, “oralara da iniyorum yavaş yavaş.”

Şişman bir adam bir kapının önünden geçerken üstünde duran ekmeği fark etmiş.

“Tanrım sana yalvarıyorum,” demiş, “ya benim boyumu biraz uzat ya da kapıyı daha alçak yap.”

Yine aynı şişman adam fırına girip bu sefer de fırıncıya istediği kadar ekmeği yiyebilmek için iki drahmi teklif etmiş. Fırıncı zaten bir ekmeğe fazlasını yiyemez diye düşünerek parayı kabul etmiş, adam da yemeye başlamış. Daha hâlâ ayaktaiken yarım sepet ekmeği silip süpürdüğünü görünce şaşkınlıktan ne yapacağını şaşırarak fırıncı adama “Biraz şöyle oturup da yeseydin,” demiş.

“Şu sepeti bir bitireyim de,” demiş müşteri, “ondan sonra oturup tezgâhtakileri de yiyeceğim.”

ŞİŞKOLAR

Şişman doktorun biri bir deliğe takılıp kalan bir ekmek görmüş, hemen antiseptik merhemi basmış ki kurtarabilsin.

Doktor, şişman birini muayene etmektedir. Hastaya sıkı bir perhiz önerir: Buğday kaynatıp yiyecek, bulabilirse bir de olgun bir iğlek kaynatacaktır.

Obur hasta, doktoru yanlış anlar: “Yani inek bulamazsam onun yerine iki yavru yiyebilirim.”

SARHOŞLAR

Sarhoşun biri bir barda otururken koştura koştura birisi gelmiş yanına. “Karın öldü,” demiş.

Sarhoş, bara eğilip seslenmiş, “O halde, barmen, bana bir içki verirsin artık.”

Bir sarhoşa aileden bir bağ miras kalmış, hasat mevsimi adamı öldürmüştü.

Sarhoşun biri bir gün bir bar açmış, içeriye kimse girmesin diye kapıya da bir ayı koymuş.

BİR GÜN BİR SARHOŞA ARKADAŞI
BU KADAR ÇOK İÇKİ İÇTİĞİ
İÇİN ARTIK AKLINI YİTİRMeye
BAŞLADIĞINI SÖYLEYİP BİRAZ FIRÇA
ÇEKMiŞ.

“ESAS AKLINI YİTİREN KİM?” DİYE
KIZMiŞ ALKOLİK. “BEN MİYİM,
YOKSA ŞU İKİ KAFANLA KARŞIMA
GEÇEN SEN Mİ?”

AĞZI KOKANLARLA OSURANLAR

Bir gün genç adamın biri tiyatroya gitmiş, iki adamın arasına oturmuş. Adamlardan birinin ağzı kokuyormuş, diğerinin de vücudu. Kötü kokuyu alan adam, diğerlerine dönüp “Kim osurdu?” demiş.

Adamın ağzından gelen kokuyu fark edince diğerine dönüp kulağına bir şeyler fısıldamış.

Adama eğilince ikinci kokuyu da fark eden genç kalkıp gitmek zorunda kalmış.

Ağız kokusu olan bir adam bir gün intihar etmeye karar vermiş, kafasına bir örtü geçirip nefesini vermiş.

Ağız kokan bir adam bir gün sağır bir adama rastlamış yolda, “Merhaba!” demiş.

“Uff!” diye tepkisini göstermiş sağır adam. “Ne dedim ki?” diye şaşırmış öbürü. “Kusura bakma, osurdun sandım.”

Bir gün ağız kokan bir adam doktora gitmiş, “Doktor doktor,” demiş, “baksana bademciklerim nasıl şişip sarktı.”

Adam ağzını açar açmaz doktor geri çekilmiş.

“Mesele bademciklerinin sarkması değil, kıkırının yükselmesi.”

AĞZI KOKAN BİR ADAM KARISINI
ÖPERKEN BİR YANDAN KULAĞINA
FISILDIYORMUŞ, “AH BENİM
TANRIÇAM, BENİM AFRODİT’İM...”
KADIN BAŞINI ÇEVİRMİŞ, “AMAN
TANRIM...”

AĞZI KOKAN BİR ADAM DUA
EDERKEN SÜREKLİ GÖKLERE
BAKARMIŞ. BİR GÜN ZEUS “BANA
BİR İYİLİK YAP DA,” DEMİŞ BAŞINI
ÇEVİRİP, “GİT YERALTI TANRILARINA
DUA ET!”

Ağzı kokan bir adam çocuğuna bakarken biraz yemek çiğnemiş çocuğa vermek için. Çocuk başını çevirip cevap vermiş, “Baba, ben bok yemiyorum.”

Ağzı kokan bir adam karısına sormuş, “Hayatım, neden benden nefret ediyorsun?”

“Çünkü beni öpüyorsun,” demiş karısı.

Delinin biri sağır bir adamla aynı odada uyuyormuş, gece bir ara osurunca sağır adam bir tiksinti sesi çıkarmış.

“Demek duyabiliyorsun aslında!” demiş deli.

AZGIN KADINLARLA ÇİLEKEŞ KOÇALAR

İki kadın birden genç bir aktöre âşık olmuşlar, birinin ağzı kötü kokuyormuş, diğerinin vücudu.

Birisi “Öp beni sevgilim,” derken öbürü “Sarıl bana sevgilim,” diye yakarmış. Çaresiz aktör repliğini okumuş: “Ah Tanrılar, söyleyin ne yapayım? İki kötünün arasında kaldım!”

Genç bir adam karısına dönüp sormuş, “Ne yapmak istersin sevgilim? Kahvaltı mı yapalım sevişelim mi?”

“Sen ne istersen,” demiş karısı. “Ama yemeğimiz bitti, haberin olsun.”

Genç bir adam bir gün iki yaşlı azgın acuzeyi evine davet etmiş, evin hizmetçisini de kadınlara hizmet etmesi için çağırmış.

“Birine bir içki hazırla,” diye emretmiş, “diğeri de istiyorsa seks yapacaksın onunla.”

Kadınlar koro halinde yanıt vermişler: “Biz içmiyoruz.”

Kadın düşmanının biri çarşının ortasında durmuş bağınyormuş: “Satılık karı var! Vergiden muaf!”

Neden karısını sattığını soranlara da cevabı belliymiş: “Satıyorum ki beni özlesin.”

Bir gün bir kadının cenazesinde yabancı biri sormuş:

“Ebedi istirahate eren kimdi acaba?”

“Ben erdim sonunda!” diye bağırmış dul koca.

Adamın biri çok hastaymış ve artık son günlerini yaşıyormuş. “Eğer sana bir şey olursa,” demiş karısı, “asarım kendimi.” Kocasını başını kaldırıp cevap vermiş, “Canım ben hayattayken yapsan ya o işi.”

Adamın birinin inanılmaz dırdırcı bir karısı varmış. Karısı ölünce bedenini bir kalkanın üzerine yerleştirip öyle taşımış. Yoldan geçenlerden biri nedenini sorunca da cevap vermiş: “Savaşçının biriydi de ondan.”

AZGIN KADINLARLA ÇİLEKEŞ KOCALAR

Bir gün genç bir adam arkadaşına karısının söz dinleyip dinlemediğini sormuş. Arkadaşı hava atmak isteyince almış sözü: “Benden acayip korkar. Ne zaman ağzımı açsam sıçıyor.”

IVİR ZIVİR

Bir evin hanımı bir gün yarım akıllı hizmetçisinin aletinin aşırı derece büyük olduğunu fark edince aklını onunla bozmuş. Tanınmasın diye kendi yüzüne bir maske takıp adamlarla oynaşmaya başlamış. Tabii çocuk da durumdan epey keyif almış.

Günün ilerleyen saatlerinde hizmetçi çocuk evin beyiyle karşılaşmış.

“Efendim efendim!” diyerek koşmuş yanına. “Dansözü becerdim bugün, ama içi aynı sizin karınızdı!”

DELİNİN BİRİ GEMİYLE SEYAHAT
EDERKEN FIRTINA ÇIKMIŞ. BÜTÜN
YOLCULAR KENDİLERİNİ KORUMAK
İÇİN BİR ŞEYLERE TUTUNUNCA
BİZİM DELİ DE ÇAPAYA TUTUNMUŞ.

Delinin biri biraz et satın almış. Eve götürürken şahinin biri bir anda üzerine çullanıp kapmış eti elinden.

“Ben de bir senin gibi olayım da gör,” diye bağırması deli, “ben de başkalarına aynısını yapmazsam!”

Delinin biri kargaların 200 yıla kadar yaşadıklarını duyunca gerçek mi diye öğrenebilmek için gidip bir tane karga satın almış.

Bir gün deli bir öğretmen öğrencilerinden birinin hasta olduğu haberini almış. Daha sonra çocuğun ateşi olduğunu söylemişler, bir sonraki gün çocuğun babası gelip ölüm haberini vermiş.

“İstediğiniz kadar bahane uydurun,” diye çıkmış öğretmen, “ama burada tehlikeye attığınız şey sizin çocuğunuzun eğitimi.”

Ukalanın biri yurt dışına çıkmış, orada fitık olmuş. Geri döndüğünde bir arkadaşı yurt dışından neler getirdiğini sormuş.

“Sana bir şey getirmedi,” demiş ukala. “Ama kendi uyluklarımı dinlendirmek için yastık aldım kendime.”

Obur bir hâkim, davanın fırının yanında görülmesi emrini vermiş.

Bir adam bir gün arkadaşına şaka yapıyormuş, “Dün gece karını becerdim,” demiş.

Adamdan cevap gecikmemiş: “Hadi ben kocasıym, yapmak *zorundayım*. Senin mazeretin ne?”

Ukala bir avukat bir senatöre dava açmış. Senatör mahkemede uyuklamaya başlayınca “İtiraz ediyorum!” diye çıkmış avukat. “Neye?” diye sormuş senatör. “Mahkemede uyuklamana!” demiş avukat.

BENZER KAYNAKLAR

Berg, William (çev.), *Philogelos: The Laugh Addict*
(yudu.com, 2008)

Boissonade, Jean François (düz.), G. Pachymeris,
'*Declamationes XIII*', *Hieroclis et Philagrii Grammaticorum:*
Philogelos (Dumont/Leleux, 1848)

Eberhard, Alfred (düz.), *Philogelos: Hieroclis et Philagrii*
Facetiae (H. Ebeling & C. Plahn, 1869)

Holt, Jim, *Stop Me If You've Heard This: A History and*
Philosophy of Jokes (Profile Books, 2008)

